

всѣко едно отъ тѣзи кубета се виждатъ по двѣ или по три жени, облѣчени съ пьстри дрѣхи. Тий сѣдятъ прѣдъ пердето отвънъ на вратата, а това перде скрива дълбочината на стаята отъ очитѣ на публиката. Нищо подобно нѣма въ турския кварталъ, въ Стамбулъ; но, затова, тамъ яда играе голѣма роля при урежданieto на семейнитѣ дѣла. Дѣцата се устраниватъ или йоще недоносчета, чрѣзъ ядовити вжтрѣшни лѣкарства, или отпослѣ чрѣзъ ядовити вещества. Докторъ У. . . говорилъ на английския економистъ Senior; „Азъ избѣгвамъ турскитѣ кѣщи, за да не зная толкова много ужасни тайни; тамъ, то жена бива откровена отъ своята съперница; то отравятъ дѣщерята, която не искатъ да въспитватъ; то, най сетнѣ устраниватъ едина отъ синоветѣ, за да доставятъ прѣимущество на брата му“. Дѣтоубийството тамъ се случва твърдѣ често, но полицията не обръща върху него никакво внимание. Измислили даже, както ми казваха, и поговорка за неговото означение: „Дѣтето плакало, а сега вече се успокоило“.

— Азъ присѣстствувахъ при селямлъка, сирѣчь при онова посѣщение на джамията, което султана прави всѣкий петькъ. Абдулъ-Хамидъ се бои, както казватъ, да не стане жертва на нѣкое покушение, подобно на двамата свои прѣдшественници, отъ които едина е умъртвенъ съ ножици, а другия е зачоченъ, като лудъ. Затова отрано не извѣстяватъ, въ коя джамия ще отиде султана; но сега той пò често бива въ малката джамия Меджидие, около Бешикъ-Ташъ, тѣй като тя се намира близо до Ялджъ Кйошкъ, въ който живѣе султана.

Благодарение на Рахибъ бея, първия министръ на султана, азъ се сдобихъ съ много добро мѣсто въ караулната, която се намира близо срѣщо вратата на джамията, въ която щеше да доде Абдулъ-Хамидъ. Около ми бѣха турски генерали и адмирали. Мундиритѣ имъ бѣха облени съ злато и украсени съ орденни; сами тий бѣха низки, дебели и неподвижни. Между тѣхъ имаше и трима прусски офицери, повикани да прѣбустроятъ армията. Тий, напротивъ, бѣха високи, спретнати и подвижни, тѣхнитѣ чрвени или руси бради се развѣваха като кждѣли, и